

E - NE - WO PE - ZA WE - PEZA

Ἡ παραδεδεγμένη πλέον ὡς ἐνέχουσα μέγα ποσοστὸν ὀρθότητος ἀνάγνωσις τῆς Μυκηναϊκῆς κοινῆς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ventris καὶ τοῦ Chadwick, ἐπὶ τῇ βάσει συστηματικῆς καὶ ἐπιπόνου προεργασίας ἄλλων λογίων, ἀκολουθεῖ ὡς γνωστὸν δύο βασικά στάδια : Τὸ πρῶτον συνίσταται εἰς φωνητικὴν μεταγραφὴν διὰ διεθνῶν λατινικῶν στοιχείων τῶν ἀρχετύπων, ἧτοι τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν λέξεων. Ἔπειτα προσπάθεια πρὸς ὀρθὴν ταύτισιν τῶν ἀναγνωσθεισῶν λέξεων, ἐντὸς τοῦ πολυδιαστάτου χωροχρόνου τῶν.

Δὲν εἶναι βεβαίως δυνατὸν ν' ἀμφισβητήσῃ τις ταυτίσεις λέξεων συνοδευομένης ὑπὸ ἀντιστοιχοῦντων πρὸς τὰ γραφόμενα σχεδιασμάτων ὅταν ὅμως τοῦτο δὲν συμβαίη, ἀναγκαστικῶς ἐπακολουθοῦν ἀκίνδυνοι ! ἐπιθέσεις πρὸς ἐνδεχομένην κατάληψιν τοῦ νοήματος τῶν ἐπὶ τῶν πινακίδων λέξεων.

Ἐν τῷ προκειμένῳ θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς μία πιθανὴ κατανόησις ἐπιθέτου τῆς τραπέζης, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει αὐτὴν ὡς e · ne · wo · pe · za.

Τὸ περιγράφον τὴν τράπεζαν τοῦτο ἐπίθετον εὐρίσκομεν ἐπὶ πινακίδων ἐκ Πύλου (Τα 642=PY 239 καὶ Τα 715=PY 241).

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπίθετον ἔχει ὠραίας ἀντιστοιχίας, ἐπὶ πινακίδος ἐκ Πύλου (PY 240=Τα 713) τὸ ἐπίθετον we · pe · za, ἐκ τῆς λοιπῆς δὲ χειρογράφου παραδόσεως τὰ ἐπίθετα, ἀργυρόπεζα, ἀποδιδόμενον εἰς τὰς θεάς, Ἀφροδίτην (¹) καὶ Θέτιν (²) καὶ φοινικόπεζα εἰς τὴν Δήμητρα.

Εἰς τὴν πρώτην ἀναγραφείσαν πινακίδα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπίθετον ἀπαντᾷ ὡς ὄνομα θηλυκόν, ἐνικοῦ ἀριθμοῦ (epeworeza), εἰς τὴν δευτέραν ὡς τύπος θηλυκὸς δυϊκός.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ β' συνθετικὸν τῶν ἀναλόγων ἀναφερθέντων ἀνωτέρω λέξεων ὡς καὶ τῆς λέξεως τράπεζα, δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, ὅτι πρόκειται περὶ ἐτέρου τύπου τῆς λέξεως πούς· καὶ δὴ πέζα ἡς (ῆ) εἶναι Δωρικὸς καὶ Ἀρκαδικὸς ἀντὶ πούς (³) τύπος, σημαίνων ὅμως τὸ π ε δ ι ο ν ὡς λέγεται τοῦ ποδός ἢ τὰ σ φ υ ρ ά.

1) Πίνδ. 9. 16.

2) A 538. Παρὰ μεταγενεστέρους ἐσχηματίσθη τὸ ἐπίθετον ἀργυρόπεζος Ἀνθ. 5. 60—Ἐκ τῆς συγκριτικῆς μυθολογίας ἀξιοπρόσεκτον ὅτι ὁ Κελτικὸς θεὸς Llédd ἢ Nídd «Lluw Ereint» (Οὐάλλ.) ἢ Nuada «Argetlam» ἰρ. ἕτερος υἱὸς τῆς Dón ἐπωνομάζεται «ΑΡΓΥΡΟΧΕΙΡ». Ἡ «ἀργυρᾶ χεῖρ» τοῦ θασιλέως Nuada, κατὰ τὸ διβλίον τῶν εἰσβολῶν τῆς Μυθικῆς ἐποποιίας τῆς Ἰρλανδίας, προσηρμόσθη ὑπὸ τοῦ θεραπευτοῦ Diancecht.

3) Διὰ τὴν λέξιν π ο ὓς ἰδ. Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαιδεῖαν σ. 628 ὡς καὶ C. Daremberg E. Saglio, Dictionnaire des antiquités grecques et romaines, Paris 1877—1919 λ. p e s σ. 419.

Ἡ λέξις po · de ὄχι ὅμως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς μονάδος μετρήσεως, ἀναγινώσκεται ἐπὶ τῆς γραφῆς τῶν πινακίδων τῆς Πύλου. M. Ventris J. Chadwick, Documents in Mycensean Greek, Cambridge, 1956, σ. 405. Ὁ πούς βάσις καὶ μονὰς μέτρου μήκους ἔλαβε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ μήκους τοῦ ἄκρου τοῦ ποδός ἀρτίου ἀνδρός, πρὸς ὃ κατ' ἀρχὴν ἰσοῦται. Διὰ τὰς ἐπιφανείας καὶ τὴν χωρητικότητά ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς τὸ τετράγωνον (τετραγωνικὸς πούς) καὶ εἰς τὸν κύβον (κυβικὸς πούς).

«Ζηνόδοτος μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐθνικαῖς λέξεσι, πέζαν φησὶ τὸν πόδα καλεῖν Ἄρκάδας καὶ Δωριεῖς» (1).

Οἱ Ventris Chadwick περὶ τοῦ ἐπιθέτου eneworeza ἀναγράφουν «μὲ ἑννέα πόδας;» (2) περαιτέρω (3) δὲ [«eneworeza (4) enewo-reza. Ἐκ τοῦ ἀμαρτύρου *ennewn = ἑννέα, Ἄρκαδ. δέκο=δέκα, Λεσβιακ. ἔνοτος=ἕνατος.

Ἐάν μεταφράσωμεν τράπεζαν κυανόπεζαν Ἰλ. XI 629 «μὲ πόδας ἐκ κυάνου» ἠθέλαμεν ἀκολουθῶς ἀναγνώσει «μὲ ἑννέα πόδας» ἐδῶ, σχέδιον, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται δυνατόν (which seems an impossible design). Ὁ Chadwick μεταφράζει «ἑννέα πόδας μήκος» (πρβ. διπόδης, τρίπεδος, ἐκατόμπεδος) ἢ μὲ «ἑννεάπτυχον περιχειλίωμα (πέζα-πεζίς=χείλος) ὡς οἱ «κύκλοι δέκα χάλκεοι» τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἀγαμέμνονος, Ἰλ. XI 33);

Ὁ Wace ἐκλαμβάνει τὴν «τράπεζαν κυανόπεζαν» ὡς ἔχουσαν χεῖλος ἐκ niello μάλλον ἢ «πόδας ἐκ κυανῆς ὑέλου» πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ἐάν ἐκλάβωμεν ἐντελῶς κατὰ λέξιν εἶναι ἀπίθανον].

Ὅπως δὴποτε ἐκ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς οἱ διασωθέντες μέχρις ἡμῶν δύο τύποι τραπεζῶν προσφορῶν (5), ὀρθογωνίου σχήματος (Μεσο Μινωικὴ 2—ΥΜ 3) καὶ στρογγύλου (ΥΜ) ἐκ πηλοῦ ἢ κονιάματος δὲν διεπιστώθη ἔτι ὅτι ἔχουν σχέσιν καθ' ὁλονδὴποτε τρόπον πρὸς τὸν ἱερὸν ἄλλωστε ἀριθμὸν ἑννέα (6).

Σχέδιον τραπέζης μετ' ἑννέα ποδῶν εἶναι δυνατόν νὰ καταστήσουν κατανοητὸν εἰς ἡμᾶς μόνον αἱ λίαν μεταγενέστεραι τράπεζαι τῶν Παλαιοχριστιανικῶν ναῶν ὡς λ. χ. ἢ τράπεζα τῆς παλαιοχριστιανικῆς βασιλικῆς Νικοπόλεως (7), τῆς ὁποίας ἡ πλάξ στηρίζεται διὰ τρεῖς τριῶν κιονίσκων.

Διὰ τοῦτο μίᾳ ἐπισκόπησιν τῶν τραπεζῶν τῶν προϊστορικῶν χρόνων ἐνέβαλεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἰδέαν, μήπως ὡς πρῶτον συνθετικὸν τῆς λέξεως e-ne-wo-pe-za ἐνδέ-

Διὰ τοὺς Ἑλλήνας ὁ βασικὸς ἀρχαῖος ἀττικὸς ποὺς ὑποδιηγρεῖτο εἰς 4 παλαιστάς ἢ 16 δακτύλους.

Ὁ παλαιὸς Αἰγυπτιακὸς ποὺς ὑποδιαιρούμενος εἰς 4 παλάμας ἢ 16 δακτύλους ἰσοδυναμεῖ πρὸς 2/3 τοῦ κοινοῦ πήχεως ἤτοι 0,300 μ.

Ὁ Χαλδαϊκὸς ἢ Ἀσσυριακὸς ποὺς ἢ πλίνθος ὑποδιαιρούμενος εἰς 12 δακτύλους, ἦτο ἰσότημος πρὸς 0,324 μ.

Ὁ Ἑβραϊκὸς ποὺς ἢ μεγάλη παλάμη, σπιθαμὴ ἢ ζερῆτ, ὑποδιαιρούμενος εἰς 3 τεφᾶκ ἢ παλάμας ἢ 12 δακτύλους, ἦτο ἴσος πρὸς 0,262 μ.

1) Γαλην. Ἐξήγ. Ἰπποκρ. Γλωσ. 540.

2) M. Ventris J. Chadwick, Documents in Mycenaean Greek σ. 392.

3) Ἐνθ' ἀνωτ. σ. 340.

4) Διὰ τὸ wo τῆς λέξεως eneworeza ἐκ τοῦ λεξιλογίου τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου ἀναγράφω λέξεις : a-ra-ru-wo-ja=ἔμβοια, to-ko-so-wo-ko=τοχο-worgoi, to-ro-no-wo-ko=throno-worgoi, wo-wo=φόρος, tu-wo=θύον, si-to-ko-wo, te-tu-ko-wo-a=ἰετυχῶς, po-ro-ko-wo=prokhowoi=πρόχοος, pu-ka-wo=pur-kawoi=πυρκαεὺς, re-wo-to-ro-ko-wo=λοετροχός, wo-zo-e, wo-zo-me-no,]—weke-ke-tu-wo-e, re-wo-pi=lewo-phi (ἰλέων-οντος).

5) M. Nilsson, Minoan—Mycenaean religion and its survival in Greek religion, Lund 1950, σ. 117 κῆξ.

6) Περὶ τούτου ἰδ. Z 174, γ 7, γ 8, B 96, φ 258, Z 174, ω 60, Ἦσ. θ 917, Σοφοκλ. Οἰδ. ἐπὶ Κολων. 483, Ἀριστοτ. Ἀθην. Πολιτ. β, 16, Hδck, Kreta I, 249.

7) Ἄν. Ὁρλάνδου, Ἡ Ευλόστεγος Παλαιοχριστιανικὴ Βασιλικὴ τῆς Μεσογειακῆς Λεκανῆς, τομ. Β, Ἀθήναι 1954, σ. 447, εἰκ. 405. Περὶ ἐννεαπόδων τραπεζῶν ἰδ. καὶ σ. 449—450.

8) Ἰππ. 743c.

χται νά χρησιμεύση ή λέξις ἐνεός με σημασίαν ἐπί πραγμάτων ἀχρηστος. *Υπαρξιν W=F (1)=υ εὐρίσκομεν ἐντός τῆς ἀρχικῆς σημασίας τῆς λέξεως ἐνεός=ἀναυδος. Πρβλ. κενεός—κενός ἐκ τοῦ κενFος κενεFος ὡς καί ἀδελφεός—ἀδελφός.

*Ἐκ τῶν προϊστορικῶν μνημείων ἴσως ἐρμηνεύεται καί ἡ we - peza.

Τὸ ἐπίθετον we - pe - za εἶναι ὁμοίως θηλυκὸν ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Εἰς τὴν σοφὴν ἔρευναν αὐτῶν οἱ Ventris Chadwick διερωτῶνται, ἐὰν ἡ λέξις αὕτη ἔχη τὴν σημασίαν «μὲ ξὺ πόδας».

Εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν θά εἰχομεν κατὰ τοὺς δύο λογίους we - pe - za = (*hwek - peza, ἐπιγρ. ἔκπους, ἔκπεδος=ἐξάπους (2). Ἡ ἀφομοίωσις *kr>pp δὲν ἔχει παράλληλα ἐκ τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς πρβ. τὸ Λατ. *sexiiris)seuiri.

Καίτοι κατὰ τὴν πολιὰν ἀρχαιότητα ἦτο ἀναμφισβήτητος ἡ ἱερότης τοῦ ἀριθμοῦ τρία καὶ τῶν πολλαπλασίων του διὰ τὸ ἐπίθετον we - pe - za ὡς σκέψιν ἐκφράζω τὴν ἐξῆς ἀποψιν.

Δεδομένου ὅτι ἔχομεν σχηματισμὸν λέξεως γῆ - πεδον, μήπως we - peza σημαίνει ἡ γῆ - πεζα;

*Ἐν ταῖς λεξικοῖς ἀναγράφεται σπάνιος ἀσυναίρετος τύπος τοῦ γῆ<γέα ἡ λέξις γέα. *Ἀντ' αὐτῆς συνηθέστατα, ὅποταν τὸ μέτρον ἀπαιτήσῃ ἔχομεν τὸν τύπον γαῖα. Τὸ w τῆς λέξεως we - peza (3) θά ἐρμηνεύαμεν ἐκ τῆς γνωστῆς ἀντικαταστάσεως F διὰ γ, ὡς γηράνθεμον—ἠράνθεμον, Γακτός—ἀκτός. *Ἐνταῦθα προτάσσεται γ εἰς τὴν λέξιν αἶα=γαῖα (=γῆ), (Σανσκρ. (4) gāis (γῆ) Γοθ. gavi (Γερμ. gau) (ἄπασαι καὶ παρ. *Ομήρω).

Πάντως ἐκ τοῦ λεξιλογίου τῶν Ventris Chadwick we μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῶν Documents in Mycenaean Greek μεταγράφεται:

We - da - ne - wo=Εὐδάνεμος, **We - ka - di - jo** = Wergadios, **We - ke - i - jo** = Ekheidōn=*Ἐχ(ων, **we - ro - ta welōtas**? [=εἰλώτης?] **we - we - si - jo** [εἰρεσιώνη].

*Ἐὰν τὰ μνημεῖα ἐπιβεβαιούσιν τὸ δυνατὸν ὀνομασίας τραπέζων ὡς «ἐνεοπέζης» καὶ «γηπέζης» ἴσως ἐνεπέζα ἠδύνατο νά καλῆται τὸ πρῶτον τράπεζα, τῆς ὁποίας οἱ πόδες δὲν ἐξυπηρέτουσαν πρακτικὸν τινα σκοπὸν.

Τοιοῦτον ἐπίθετον πιθανὸν ν' ἀπεδίδετο εἰς τὴν γνωστὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν διπλῶν πελέκεων τῆς ΝΑ γωνίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ τράπεζαν προσφοῶν (5), μὲ πόδας ἐκτισμένους ἐντός τῆς προβαθμίδος τοῦ κονιάματος (cemented down). Ἐνδιαφέρον διὰ μίαν τοιαύτην ἐρμηνείαν τοῦ ἐπιθέτου εἶναι ὅτι, ἡ ἔγκτιστος κατασκευὴ τῶν ποδῶν τῆς τραπέζης ἦτο καὶ ἡ ἀρχικὴ, διότι τὸ μικρὸν τοῦτο ἱερόν, ἐμβαδοῦ 1 1/2 τ. μ. εὐρέθῃ τελείως ἄθικτον (in situ), χρονολογεῖται δὲ ἐκ τοῦ εὐρεθέντος εἰς τοῦτο ψευδοστόμου ἀμφορέως μὲ VM3 διακόσμησιν, εἰς τὴν περίοδον ἀνακαταλήψεως τοῦ ἀνακτόρου. Δὲν ἀποκλείεται τὸ ἐπίθετον enewopeza ὡς ἀχρηστόποδος τραπέζης νά ἐπέξε

1) F=Δατινικὸν V.

2) *Ἰδ. Θ. Σ. Τζαννετάτου, *Ὁ ἐξάπους κολοσσὸς Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, *Ἀρχεῖον Πόντου (19) 1954 σ. 237—241 (λάφυρον τοῦ Λουκούλλου, νικήσαντος τὸν βασιλέα τοῦ Πόντου).

3) Τὸ σημιτικὸν w (=waw) δὲν ἀφίσταται τοῦ *Ἑλληνικῶν u (=ι - φιλόν) καὶ F, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν Χεττιτικὴν σφηνοειδῆ συχνάκις u/wa=u. Ἰδ. J. Friedrich, Hethitisches Elementarbuch, I, Heidelberg 1940. Διὰ διακύμανσιν εἰς τὴν ἀρθρωσιν b/w εἰς τὰς ἀσιατικὰς γλώσσας κυρίως τῶν Χάττι καὶ Χουρριτικῶν ἰδ. E. Laroche, Recherches sur les noms des dieux hittites (22, 28—9). *Ὁμοίως εἰς τὴν Χουρριτικὴν ἡ κατάληξις τῆς γενικῆς ἐμφανίζει δύο τύπους—be/—we. E. Speiser, Introduction to Hurrian 25, (§ 34, 109 (§ 151).

4) *Ἐν τῇ Σανσκρ. καὶ ἐνίοτε ἐν τῇ Λατ. τὸ θ παρίσταται διὰ τοῦ g καὶ ἐν τῇ Γοθ. κτλ. διὰ τοῦ k, ὡ θαίνω (√βα)=Σανσκρ. gā, gīgāmi, Γοθ. quiman (*Ἀγγλ. go).

5) Nilsson, M. M. R. σ. 79 εἰκ. 13.

τάθη ειτα εις τραπέζας του αυτού σχήματος, όταν οι πόδες δὲν ἦσαν πλέον ἔγκτιστοι ἐντὸς τοῦ κονιάματος.

*Ἀξιοπρόσεκτον ὅτι τράπεζαι ἀναλόγου σχήματος μικραὶ ὄμως καὶ κινηταὶ (μὲ πόδας ὄχι ἐν ἀχρηστία) εὐρέθησαν πλὴν τῆς Κρήτης εἰς ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα (1) (Τίρυνς Δῆλος) ἐκ τῶν ὁμοίων δὲ σκευῶν συνάγει ὁ Nilsson ὁμοίαν λατρείαν.

*Ἡ «ἐνεόπεζα» τράπεζα τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς τὴν ἀμετακίνητον (altare fixum) λιθινὴν ἁγίαν Τράπεζαν (2) (Mensa sacra, Altarium) τῶν πρώτων χριστιανικῶν ναῶν ὡς καθωρίσθη ἀπὸ τοῦ τέλους Ἰσως τοῦ 3ου αἰ. μετὰ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας.

*Ἀχρηστόπους ἠδύνατο ἐπίσης νὰ καλῆται τράπεζα προσφορῶν κατ' ἐπέκτασιν Ἰσως τῆς ὀνομασίας ἐνὸς «ἀχρήστου» ποδός (=στηρίγματος), προκειμένου περὶ τῆς τραπέζης τοῦ Ψυχροῦ σπηλαίου (3), ἔχομεν ἀντὶ τοῦ μέσου ποδός σταλαγμίτην ἢ βαίτυλον.

Γηπέζας πάλιν ἐνδέχεται ν' ἀναζητήσωμεν εἰς προϊστορικὰς ὀρθογωνίους κατασκευὰς ὕψους τινός, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπὶ τούτων προσφορῶν, αἱ ὁποῖαι β α ἰ ν ο υ ν ἐ π ἰ τ ο ὀ ἐ δ ἄ φ ο υ ς. Ὁ Evans κατέστησε γνωστὰς τοιοῦτου εἶδους βάσεις ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ, δύο εἰς τὴν δυτικὴν αὐλήν, εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ βωμοῦ, νοτιοδυτικῶς (4).

*Ἀξίωσιν γηπέζης Ἰσως παρουσιάζουν καὶ βωμοὶ ὡς οἱ ἐπὶ τῆς σαρκοφάγου (5) ἐξ Ἄγ. Τριάδος καὶ ὁ ὁμοιάζων πρὸς αὐτοὺς βωμὸς τοῦ ἱεροῦ τῆς θεᾶς τῶν περιστερῶν (6). Ὁ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τῆς σαρκοφάγου τετράγωνος βωμὸς ἔχει τὸ ἄνω μέρος μεγαλύτερον τοῦ σώματος, σχηματίζων ὡς προέχουσαν κορνίζαν. Ὁ ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τῆς σαρκοφάγου ἄνευ βάσεως βωμὸς, ἄνω τοῦ σώματος φέρει σειρὰν δίσκων ὡς προεχούσας ἀπολήξεις δοκῶν.

Βωμοὶ ἐπίσης ἐκτισμένοι ἐκ λίθων ἀπλῶν καὶ συμπαγῶν ἢ πλακῶν, εὐρέθησαν εἰς πολλὰς θέσεις. Εἰς τὰς κατασκευὰς αὐτὰς ἀνήκουν οἱ βωμοὶ τῶν σπηλαίων Ψυχροῦ, Εἰλειθείας, Ἀμνισοῦ καὶ τῆς αὐλῆς τοῦ ἀνακτόρου Ἄγ. Τριάδος (7).

Βωμὸς ἦτο Ἰσως κατασκευὴ τις τῆς ΒΔ γωνίας τῆς κεντρικῆς αὐλῆς τοῦ ἀνακτόρου τῆς Φαιστοῦ.

Μετὰ μεγαλύτερου ἢ μικροτέρου ποσοστοῦ πιθανότητος, γηπέζας Ἰσως ἐκάλουν «βωμοὺς» (8) π. χ. τῶν ἀνακτόρων Κνωσοῦ καὶ Φαιστοῦ περίξ τῶν ὁποίων δὲν εὐρέθη στρωματῆφρας, ἀνθρακοποιηθέντων ὄστων ἢ ἀναθημάτων ὡς γνωρίζομεν ἐκ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ψυχροῦ σπηλαίου, ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ ἀνακτόρου τῆς Ἄγ. Τριάδος καὶ ἐκ τῶν καταλειμμάτων περίξ βωμῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐποχῆς.

*Ἐντὸς τοῦ πλαισίου ἀναφερθέντων ἐκ τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς παραδειγμάτων «τραπέζων», ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ γλωσσολογία «ξυνθη» ἐνδέχεται νὰ νοήσωμεν κατ' αὐτὰ e - ne worpeza (9) καὶ we - peza.

Πάντως εἰς τὴν προσπάθειαν κατανοήσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιθέτων, Λυδία λίθος θὰ ἦτο μόνον τυχὸν ἀνεύρεσις πινακίδος, φερούσης μετὰ τῶν ἐπιθέτων ἐπεξηγηματικῶν δι' ἡμᾶς σχέδιον τούτων.

1) Ἐνθ' ἄνωτ. σ. 123 καὶ ὅσοσ. 33.

2) Χρυσόστομος, Migne Patrologia Graeca 61 σ. 540.

Περὶ τῶν σχημάτων τῶν τραπέζων ἰδ. Γ. Σωτηρίου, Παλαιοχριστιανικαὶ βασιλικάι τῆς Ἑλλάδος σ. 230 κ. ἐξ., εἰκ. 57—63 ὡς καὶ τὴν ἐναίσιμον διδακτορικὴν διατριβὴν τοῦ Μπαρνέα.

3) Nilsson M. M. R. σ. 133 εἰκ. 12.

4) Ἐνθ' ἄνωτ. σ. 117.

5) Ἐνθ' ἄνωτ. σ. 120.

6) Ἐνθ' ἄνωτ. 120.

7) Ἐνθ' ἄνωτ. σ. 117.

8) Nilsson ἐνθ' ἄνωτ. σ. 118—119.

9) Πρὸς ἐξεύρεσιν Ἰσως συμβιβαστικῆς λύσεως διὰ τὴν μνείαν τοῦ ἐπιθέτου e - ne - wo - pe - za ἐπὶ Πυλιακῆς πινακίδος, «ἐνεοπέζης» δὲ ἐκ Κρήτης ὑπομνησόμενοι ὅτι, τὸ «ἐγγά - ρακτον πτερόν» τῆς ἐσχάρας τῶν Μυκηναϊκῶν ἀνακτόρων ἐθεωρήθη ὡς δεικνύον τὴν Κρητο - μυκηναϊκὴν καταγωγὴν τῆς ἐστίας τοῦ Μυκηναϊκοῦ μεγάρου.